

Nr 5

Utlåtande i anledning av väckta motioner om utredning angående värdesäkring av vissa former av långsiktigt sparande.

I två inom riksdagen väckta, till bankoutskottet hänvisade likalydande motioner, nr 309 av herr *Aastrup m. fl.* och nr 376 i andra kammaren av herr *Ohlin m. fl.*, har föreslagits, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t skulle hemställa om en särskild, skyndsamt utredning rörande åtgärder för att värdesäkra olika former av långsiktigt sparande och försäkringar, som kan vara av betydelse för ålderdoms-, invalid- och efterlevandeförsörjning.

Beträffande motiveringen för yrkandet hänvisas till motionen II: 376.

Utskottet. Det i motionerna väckta frågan om värdesäkring av vissa former av långsiktigt sparande har tidigare vid flera tillfällen aktualiserats inom riksdagen. Det har härvid såsom redovisats i bankoutskottets utlåtande nr 10 till 1957 års riksdag visat sig, att det föreligger betydande teoretiska och praktiska svårigheter att åstadkomma och vidmakthålla ett system med värdebeständighet. Frågan upptogs vidare i samband med behandlingen av tjänstepensionsfrågan och var därefter så sent som i juli 1958 föremål för riksdagens ställningstagande. I den av riksdagen godkända, vid bankoutskottsutlåtande nr B 7 fogade reservationen uttalades, att utskottet icke kunde tillstyrka yrkandena om en ny utredning om värdebeständiga fondplaceringar och dylikt. Därvid anfördes, att pågående utredningar redan hade uppdrag att genomföra en prövning i sammanhang med andra frågor där ett ömsesidigt beroende föreligger. Enligt vad utskottet inhämtat kommer frågan att prövas av stabiliseringsutredningen; den berör även arbetet inom 1957 års pensionskommitté. Då motionärerna icke förebragt några nya skäl eller omständigheter som utgör anledning till ett ändrat ställningstagande i detta hänseende, avstyrker utskottet förevarande motioner. Utskottet hemställer alltså,

att de likalydande motionerna I: 309 och II: 376 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 3 mars 1959

På bankoutskottets vägnar:

K. G. EWERLÖF

Närvarande:

från första kammaren: herrar Ewerlöf, Boo, Fahlander, Mogård, Schmidt, Strandler, Mannerskantz och Mattsson;

från andra kammaren: herrar Sköldin, Larsson i Julita*, Regnéll, Löfgren, Eliasson i Sundborn, Persson i Appuna, Agerberg* och Adamsson.

* Ej närvarande vid justeringen.

Reservation

av herrar *Ewerlöf, Schmidt, Mannerskantz, Mattsson, Regnéll, Löfgren, Eliasson* i Sundborn och *Agerberg*, vilka ansett, att utskottets yttrande och hemställan bort ha följande lydelse:

»Motionärerna föreslår att en särskild, skyndsam utredning tillsättes rörande åtgärder för att värdesäkra olika former av långsiktigt sparande och försäkringar som kan vara av betydelse för ålderdoms-, invalid- och efterlevandeförsörjningen.

Utskottet delar motionärernas uppfattning att det bör utredas vilka former som kan finnas för en värdesäkring av det mera långsiktiga sparandet. Spörsmålet har sin särskilda betydelse för ålderdomstryggheten. Utredningsuppdraget skulle beröra många områden såsom kapitalmarknaden, beskattningen, försäkringsväsendet och bankväsendet. Både med hänsyn till uppdragets omfattning, betydelse och speciella karaktär framstår det för utskottet som mest ändamålsenligt att särskilda sakkunniga tillkallas, vilka blir i tillfälle att koncentrera sitt arbete på de spörsmål som angår värdebeständigheten. Allteftersom resultatet av utredningsarbetet framkommer, bör förslag i ämnet framläggas för riksdagen utan dröjsmål.

Aberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen — med bifall till motionerna I: 309 och II: 376 — måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en särskild, skyndsam utredning rörande åtgärder för att värdesäkra olika former av långsiktigt sparande och försäkringar, som kan vara av betydelse för ålderdoms-, invalid- och efterlevandeförsörjning.»